

<p>Nazwa projektu</p> <p>Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej w sprawie warunków i trybu udzielania zezwoleń na indywidualny program lub tok nauki oraz organizacji indywidualnego programu lub toku nauki</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące</p> <p>Ministerstwo Edukacji Narodowej</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu</p> <p>Maciej Kopeć, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu</p> <p>Justyna Domińczak Tel. 22 34 74 388, justyna.dominczak@men.gov.pl</p> <p>Tomasz Kulasa Tel. 22 34 74 692, tomasz.kulasa@men.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia</p> <p>31 maja 2017 r.</p> <p>Źródło:</p> <p>art. 115 ust. 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 59 i 949)</p> <p>Nr 72 w wykazie prac legislacyjnych Ministerstwa Edukacji Narodowej.</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Potrzeba wydania nowego rozporządzenia wynika z wprowadzenia od roku szkolnego 2017/2018 nowego ustroju szkolnego wprowadzonego ustawą z dnia 14 grudnia 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 60 i 949) oraz ustawą z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 59 i 949). W wyniku tych zmian doszło do zmiany podstawy prawnej do wydania rozporządzenia (art. 115 ust. 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej w sprawie warunków i trybu udzielania zezwoleń na indywidualny program lub tok nauki oraz organizacji indywidualnego programu lub toku nauki jest wykonaniem upoważnienia ustawowego zawartego w art. 115 ust. 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Spośród różnych terminów i definicji używanych w Europie w odniesieniu do dzieci i młodzieży uzdolnionej dwa terminy „zdolny” i „utalentowany” (bądź „uzdolniony”, zależnie od kontekstu) (ang. gifted i talented) – występują najczęściej. Obydwa terminy występują w 13 krajach i regionach. Należy jednak zauważyć, że w Zjednoczonym Królestwie (Anglii, Walii i Irlandii Północnej) różnicuje się ich znaczenie: „zdolny” jest terminem używanym w kontekście zdolności „umysłowych” lub „akademickich/naukowych”, natomiast „utalentowany” dotyczy raczej sztuk pięknych i sportu. W kilku krajach nie używa się tych terminów, preferując takie wyrażenia, jak „młody człowiek o dużych potencjalnych zdolnościach” we Francuskiej Wspólnocie Belgii, „dzieci i młodzież o dużych zdolnościach” we Flamandzkiej Wspólnocie Belgii, „dzieci nad wiek rozwinięte umysłowo” we Francji czy „uczniowie o dużych zdolnościach umysłowych” w Hiszpanii. W oficjalnych dokumentach w Rumunii używa się terminów „uczniowie z predyspozycjami do osiągnięcia dobrych wyników” i „uczniowie o wybitnych zdolnościach”. We Francuskiej Wspólnocie Belgii i Hiszpanii zaprzestano niedawno używania terminu „zdolny”, a preferowane nowe terminy mają skupiać uwagę na tym, w jakim stopniu uczniowie są „zdolni do przyswajania wiedzy”, oraz na znaczeniu środowiska w rozwijaniu różnych rodzajów zdolności. Wspieranie rozwoju uczniów zdolnych: specjalne rozwiązania stosowane w szkołach w Europie. W trzech krajach skandynawskich (Finlandii, Szwecji i Norwegii) nie używa się specjalnego terminu w odniesieniu do omawianej grupy dzieci i młodzieży. Brak takiego terminu wynika z faktu, że zgodnie z przyjętą polityką unika się wszelkich form klasyfikowania dzieci i młodzieży, zwłaszcza pod kątem zdolności. Nacisk kładzie się na potencjał rozwojowy wszystkich młodych ludzi, nie dzieląc ich na tego rodzaju kategorie. W związku z tym, że najpowszechniej spotykanymi terminami są „utalentowany” i „zdolny”.

Bardziej rozpowszechnionym kryterium, które kwalifikuje ucznia do włączenia go do grupy uczniów zdolnych są wyniki ze sprawdzianów uzdolnień lub sprawdzianów potencjalnych zdolności. Kryterium to służy klasyfikowaniu dzieci lub młodzieży zdolnej w 15 krajach lub regionach. Pomiar rzeczywistych wyników lub osiągnięć (w nauce szkolnej lub w kategoriach fizycznych bądź artystycznych) stosuje się w 12 krajach. Jednak niemal we wszystkich krajach, z wyjątkiem Łotwy, Polski i Zjednoczonego Królestwa (Szkocji), uzupełnieniem tego kryterium jest sprawdzian uzdolnień lub pomiar zdolności w zakresie różnych badanych aspektów rozwoju. W pięciu krajach, w których wykorzystuje się sprawdziany uzdolnień/sprawdziany potencjalnych zdolności, tj. Belgii (Wspólnocie Niemieckojęzycznej), Republice Czeskiej, Niemczech, Hiszpanii i Liechtensteinie, nie stosuje się kryteriów osiągnięć/wyników. Innymi słowy, w wielu krajach, które przyjęły pewne kryteria, młodzi ludzie muszą od początku wykazać się wyjątkowymi wynikami, jeśli mają zostać zaklasyfikowani do populacji dzieci i młodzieży zdolnej i mieć prawo – jeśli ma to zastosowanie w danym przypadku – do korzystania ze specjalnych rozwiązań edukacyjnych. W 11 krajach lub regionach, tj. Francuskiej i Flamandzkiej

Wspólnocie Belgii, Danii, Estonii, Grecji i we Włoszech, na Cyprze, w Luksemburgu, na Malcie oraz w Holandii, Słowacji i Islandii, istnieje odpowiedni termin, ale nie zdefiniowano kryteriów klasyfikacji. Jeśli chodzi o cztery aspekty rozwoju, na ogół uwzględnia się większość, jeśli nie wszystkie, z tych aspektów. Wydaje się zatem, że w większości krajów przyjęto szeroką koncepcję inteligencji, ponieważ w 14 z nich pojęcie to odnosi się równocześnie do aspektów umysłowych, interpersonalnych/emocjonalnych, fizycznych i artystycznych. Siedem krajów (Dania, Grecja, Łotwa, Polska, Zjednoczone Królestwo, Islandia i Bułgaria) wymienia wszystkie aspekty, z wyjątkiem interpersonalnego/emocjonalnego. Na Węgrzech i w Portugalii uwzględnia się umysłowe i artystyczne aspekty rozwoju. We Flamandzkiej Wspólnocie Belgii, Francji i Irlandii pojęcie to traktuje się bardziej „restrykcyjnie” i ogranicza jego zakres do ogólnej inteligencji i zdolności poznawczych. Również w Niemczech ten aspekt rozwoju uwzględnia się najczęściej, gdy chodzi o dzieci i młodzież zdolną. W dwóch krajach (Estonii i Luksemburgu) nie wyszczególnia się aspektów rozwoju. Przepisy prawne w 10 krajach lub regionach wyraźnie umieszczają zdolne lub utalentowane dzieci i młodzież w populacji mającej specjalne potrzeby edukacyjne. W kilku innych krajach lub regionach, tj. Niemieckojęzycznej Wspólnocie Belgii i Danii, na Malcie oraz w Holandii (w szkolnictwie podstawowym) i Bułgarii, taka klasyfikacja ma miejsce w praktyce. W Liechtensteinie istnieją przepisy ukierunkowane na zaspokojenie specyficznych wymagań uczniów o dużych potencjalnych zdolnościach, choć nie są oni zaliczani do grupy mającej specjalne potrzeby edukacyjne.

W 19 krajach dzieci i młodzieży zdolnej nie zalicza się do populacji mającej specjalne potrzeby edukacyjne, choć istnieje termin określający tę drugą grupę. Dotyczy to w szczególności krajów skandynawskich i nowych państw członkowskich UE. We Włoszech i Szwecji nie istnieje definicja dzieci i młodzieży ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

W literaturze dotyczącej kształcenia dzieci i młodzieży zdolnej i rozwijania zdolności zwraca się uwagę na kilka możliwych, wzajemnie uzupełniających się rozwiązań, które można sklasyfikować w następujących czterech kategoriach: zajęcia na bardziej zaawansowanym poziomie lub bardziej zróżnicowane zajęcia w klasie, kształcenie zindywidualizowane (lub zindywidualizowany program nauczania), zajęcia pozaszkolne i „szybka ścieżka”, tj. możliwość szybszej promocji/ukończenia nauki w krótszym czasie. Jeśli dany kraj wprowadza specjalne rozwiązania służące zaspokajaniu potrzeb edukacyjnych dzieci i młodzieży zdolnej, opierają się one na ogół na jednolitym modelu kształcenia dla wszystkich poziomów edukacji. Wydaje się zatem, że wiek uczniów czy poziom edukacji nie mają istotnego wpływu na przewidziane rozwiązania, z wyjątkiem Szwecji i Liechtensteinu, gdzie więcej rozwiązań stosuje się na poziomach ISCED 2 i 3. Na przykład w Norwegii, w białej księdze z 2003 r., przedstawiono koncepcję „Promowania wiedzy”, zgodnie z którą wszyscy uczniowie i przyuczani do zawodu uczniowie-terminatorzy mają prawo do nauki według specjalnie dostosowanych zindywidualizowanych programów kształcenia, opartych na ich wymaganiach i potrzebach. Stworzenie wszystkim uczniom i terminatorom takich samych możliwości rozwijania wiedzy i umiejętności uznaje się za niezbędny warunek równości szans. Spośród różnych wymienionych rodzajów rozwiązań edukacyjnych zajęcia na bardziej zaawansowanym poziomie i bardziej zróżnicowane zajęcia prowadzi się częściej w szkolnictwie średnim niż podstawowym i zawsze w połączeniu z innymi rozwiązaniami. Takie zajęcia w szkole podstawowej organizuje 13 krajów, a w szkołach średnich – 19 krajów. Bardzo często spotykanym rozwiązaniem jest kształcenie zindywidualizowane – prowadzone w ramach klas ogólnodostępnych o zróżnicowanym poziomie zdolności lub w odrębnych grupach. Tego rodzaju podejście jest również na ogół umocowane w przepisach prawnych. Jeśli chodzi o kształcenie w grupach o zróżnicowanym poziomie zdolności lub odrębnych grupach, należy zwrócić uwagę na różnice pomiędzy szkolnictwem podstawowym i średnim. Na poziomie ISCED 1 obydwie rodzaje kształcenia prowadzi się niemal w takim samym zakresie, natomiast na poziomach ISCED 2 i 3 rzadziej spotyka się grupy o zróżnicowanym poziomie zdolności. Na tych wyższych poziomach kształcenie odbywa się w klasach lub szkołach specjalizujących się w dziedzinie sportu lub sztuk pięknych. Należy zauważyć, że odrębne rozwiązania w szkolnictwie podstawowym polegają przede wszystkim na dzieleniu uczniów na grupy według ich zdolności, a rzadziej na tworzeniu specjalistycznych szkół czy klas dla dzieci zdolnych. Zajęcia pozaszkolne prowadzone są równie często jak kształcenie zindywidualizowane. Jednak zajęcia pozaszkolne w grupach o zróżnicowanym poziomie zdolności są znacznie mniej rozpowszechnionym rozwiązaniem niż zajęcia w grupach jednorodnych. Są one też rzadziej przedmiotem uregulowań prawnych, ponieważ na ogół prowadzą je placówki niezależne od państwa. Należy zauważyć, że za egzaminy konkursowe odpowiadają często same władze centralne – jak np. w przypadku konkursów dotyczących przedmiotów ogólnokształcących bądź konkursów sportowych czy artystycznych. Jednym z najbardziej rozpowszechnionych rozwiązań zarówno w szkolnictwie podstawowym, jak i średnim jest „szybka ścieżka”. Wszędzie tam, gdzie jest to możliwe, rozwiązanie to zostało przewidziane w przepisach prawnych. Tego rodzaju rozwiązanie przyjęto w zdecydowanej większości krajów. W szkolnictwie podstawowym szybka ścieżka jest jedynym rozwiązaniem stosowanym w czterech krajach (Luksemburgu, Szwecji, Liechtensteinie i Rumunii). Inne specjalne rozwiązania edukacyjne, jak np. ośrodki dla dzieci i młodzieży zdolnej, ich rodziców oraz nauczycieli czy specjalne sieci zapewniające wsparcie, istnieją w połowie wszystkich krajów uwzględnionych w niniejszym opracowaniu. W sumie, w większości spośród dziesięciu krajów lub regionów, które zaliczają dzieci i młodzież zdolną do grupy uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi (Republika Czeska, Estonia, Grecja, Hiszpania, Francja, Irlandia, Portugalia, Słowenia, Słowacja i Zjednoczone Królestwo (Szkocja) stosuje się kilka lub wszystkie specjalne rozwiązania edukacyjne. Jeśli uczniów zdolnych zalicza się do grupy ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, różne rozwiązania są przewidziane w przepisach prawnych, a w związku z tym szkoły są zobowiązane do stosowania ich w praktyce. Z analizy wynika również, że większość z wymienionych wyżej dziesięciu krajów lub regionów wprowadziła kryteria klasyfikacyjne służące identyfikowaniu dzieci i młodzieży zdolnej. Takie

podejście zdaje się potwierdzać założenie, że jeśli dla tej grupy mają być przewidziane pewne rozwiązania edukacyjne, należy najpierw określić, kogo można do niej zakwalifikować. W krajach tych istnienie kryteriów jest zatem niezbędnym warunkiem kształcenia dzieci i młodzieży zdolnej. Jednak w trzech krajach, Estonii, Grecji i Słowacji, nie istnieją oficjalne kryteria klasyfikacyjne umożliwiające identyfikowanie tych dzieci. W Estonii może to wynikać z tego, że określanie wymagań młodych ludzi ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i tworzenie dla nich indywidualnych programów nauczania należy do zadań nauczycieli. Z kolei w Grecji takie kryteria nie istnieją już obecnie w związku z tym, że zmieniła się polityka edukacyjna wobec tej grupy. Dane z niniejszych badań potwierdzają, że zdecydowaną większość krajów, w których populacja dzieci i młodzieży zdolnej jest przedmiotem uregulowań prawnych, stanowią te, w których wprowadzono najwięcej rozwiązań edukacyjnych specjalnie ukierunkowanych na zaspokojenie jej potrzeb. W krajach tych takie rozwiązania są również najbardziej zróżnicowane.

Źródło: Opracowanie: EURYDICE – Sieć informacji o edukacji w Europie, publikacja pn.: „Wspieranie rozwoju uczniów zdolnych: specjalne rozwiązania stosowane w Europie”.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Uczniowie objęci indywidualnym programem nauki.	4 725	Na podstawie danych Systemu Informacji Oświatowej z dnia 30 września 2016 r.	Realizowanie indywidualnego programu lub toku nauki. Warto jednak zauważyć, że nie można dokładnie określić grupy, na którą oddziaływać będą regulacje projektu, ponieważ nie można przewidzieć ilu uczniom w danym roku szkolnym, zostanie wydane zezwolenie na realizację obowiązku nauki lub obowiązku szkolnego w formie indywidualnego programu lub toku nauki. Analogicznie nie można również oszacować grupy nauczycieli – opiekunów i dyrektorów szkół na którą będzie oddziaływać regulacja ponieważ nie można przewidzieć liczby wniosków, o wydanie zezwolenia na realizację indywidualnego programu/toku nauki, w danym roku szkolnym.
Uczniowie objęci indywidualnym tokiem nauki.	1 564	Na podstawie danych Systemu Informacji Oświatowej z dnia 30 września 2016 r.	
Nauczyciele-opiekunowie uczniów, którym przyznano indywidualny program/tok nauki.	b/d	b/d	
Dyrektorzy szkół, którzy wydają zezwolenia na realizację indywidualnego programu/ toku nauki.	b/d	b/d	

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie skierowany do zaopiniowania przez związki zawodowe w trybie przewidzianym w ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1881) i partnerów społecznych, tj. przez:

- 1) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
- 2) Forum Związków Zawodowych;
- 3) Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”;
- 4) Wolny Związek Zawodowy „Solidarność – Oświata”;
- 5) Związek Nauczycielstwa Polskiego;
- 6) Związek Zawodowy Pracowników Oświaty i Wychowania „Oświata”;
- 7) Sekcję Oświaty KNSZZ „Solidarność 80”;
- 8) Wolny Związek Zawodowy „Sierpień 80” Komisja Krajowa;
- 9) Komisję Krajową NSZZ „Solidarność 80”;
- 10) Polską Konfederację Pracodawców Prywatnych Lewiatan;
- 11) Związek Rzemiosła Polskiego;
- 12) Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej;
- 13) Krajowe Forum Oświaty Niepublicznej;
- 14) Sekretariat Konferencji Episkopatu Polski;
- 15) Przewodniczącego Krajowej Rady Regionalnych Izb Obrachunkowych;
- 16) Społeczne Towarzystwo Oświatowe;
- 17) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Kadry Kierowniczej Oświaty;

- 18) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Niepublicznych Szkół Artystycznych;
- 19) Unię Metropolii Polskich;
- 20) Unię Miasteczek Polskich;
- 21) Związek Gmin Wiejskich RP;
- 22) Związek Miast Polskich;
- 23) Związek Powiatów Polskich;
- 24) Radę ds. Szkolnictwa Artystycznego;
- 25) Radę Szkół Katolickich;
- 26) Fundację Rzecznik Praw Rodziców;
- 27) Fundację „Rodzice Szkole”;
- 28) Stowarzyszenie Rodziców na Rzecz Pomocy Szkołom;
- 29) Stowarzyszenie Rzecznik Praw Rodziców;
- 30) Towarzystwo Rozwijania Inicjatyw Oświatowych.
- 31) Krajowy Fundusz na Rzecz Dzieci

Projekt rozporządzenia wraz z uzasadnieniem i oceną skutków regulacji zostanie umieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Edukacji Narodowej zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. poz. 1414, z późn. zm.) oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204).

Projekt rozporządzenia zostanie także przekazany do zaopiniowania Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ..... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	Projektowane rozporządzenie nie rodzi dodatkowych skutków finansowych dla sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa oraz dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego.
---------------------	---

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Zadania szkół w zakresie organizowania indywidualnego programu lub toku nauki dla ucznia finansowane są z dochodów jednostek samorządu terytorialnego, w tym ze środków przekazywanych jednostkom samorządu terytorialnego z podziału części oświatowej subwencji ogólnej w ramach standardu finansowego naliczanego na ucznia.
--	---

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)	
W ujęciu	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0	

pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ..... r.)	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Nie dotyczy						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Nie dotyczy						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Nie dotyczy						
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

X nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz:

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje zmiany obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych wynikających z projektu)

9. Wpływ na rynek pracy

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.	

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Proponuje się, aby rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 września 2017 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Nie przewiduje się ewaluacji efektów projektu.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

